

JAK NA PODZIM ODLÉTALY HUSY

Na podzim se děje spousta různých věcí. Příroda se chystá na zimu a také zvířátka se na ni musí nějak připravit. Některá se chystají na zimní spánek, jiná si shromáždí zásoby jídla a někteří ptáci odlétají na zimu do teplých krajín. Například husy. Ne vždy je ale takové odlétání a stěhování jednoduché. Stačí, aby se v hejnu objevil někdo, kdo je trošku sobec, a už je zaděláno na průšvih. O tom se dnes přesvědčila husa jménem Mery.

Byla to kapitánka celého hejna. Musela dohlížet, aby se nikomu nic nestalo, aby nikdo nezabloudil a aby všechny husičky pěkně doletěly tam, kam měly. Jednou, když se chystalo její hejno odletět, začaly se počítat. Vmžiku zjistily, že jim někdo chybí. Nejsou všechny vzorně nachystané. Už to chtěla Mery řešit, už už si dělala starosti, aby vše stihly, když vtom přiletěla poslední husa.

„Hildo!“ zlobila se kapitánka Mery. „Zase jsi přišla pozdě! Kde jsi byla? Za chvíli musíme vylétnout. Nesmíme se zdržovat. Zima je za dveřmi.“ „Promiňte, já jsem se nějak zapomněla,“ zkoušela se omluvit husa Hilda. Mery už byla nervózní, aby se vše stihlo, a tak se jen otočila a řekla: „Husy, každá na své místo. Na nebi utvoříme formaci, ať máme dobrý odpor větru a ať máme každá dostatek sil. Tak letíme!“

Celé hejno se ukázkově zvedlo. Krásně se seřadilo do tvaru šipky a máchalo křídly jako jeden muž. Všichni stejně. Radost se na to podívat. Netrvalo to ale dlouho a znovu se ozvala Hilda. Nelíbilo se jí, že měla místo úplně vzadu. A tak si

začala stěžovat. „Mery, proč musím být vzadu zrovna já?!“ volala Hilda na svou kapitánku. Mery ji ale neslyšela, proto se Hilda vydala za Mery. Drala se dopředu: „Já a poslední. Vždyť já mám ze všech tu největší rychlost a sílu. Proč musím zrovna já trčet vzadu,“ lamentovala Hilda a snažila se všechny předběhnout.

Ale jak přes všechny ostatní přelétávala, začaly se na ni ostatní husy zlobit a pokřikovat: „Hej, nepřebíhej. Proč nejsi na svém místě, my taky nepřebíháme. To se nedělá.“ Hilda si jich ale nevšímala a letěla dál. Jak se ale tak posouvala vpřed, změnil se mezi křídly hus vítr a mrštil s ní na jinou stranu. Bylo to ve velké výšce a rychlosti, a tak si při tom nárazu větru Hilda pohmoždila křídlo. Bolest jí vystřelila až do konečků peří a Hilda začala pomalu ztrácet rychlost a nakonec padat.

Když to uviděly ostatní husy, všechny k ní rychle přiletěly a snažily se jí pomoci. Nakonec ji zachránily a po zbytek cesty ji statečně nesly. Střídaly se, měnily formace i rychlost podle potřeby. Nebylo jednoduché nést Hildu celou cestu až na jih. Přesto se její kamarádky nevzdaly. Přece tak se to mezi přáteli dělá.

Když doletěly do teplých krajů, Hilda se ještě dlouho poté křídlo léčilo. Byla ale šťastná, že už je v teple a že vše dobře dopadlo. Už se nikdy nechtěla hádat ani předbíhat. A i když si pořád myslela, že má nejvíc síly a nejlepší rychlost, rozhodla se, že ji nemusí využívat jen v první řadě. I vzadu může být důležitá. Navíc jí její kamarádky husy ukázaly o hodně větší sílu, než může mít sám jedinec, když ji celou dobu společně nesly a nenechaly ji napospas.

439

SIHÁČEK

listopad 2024

Jak to zvládáme CO SE STALO

13. 11. — bylo zataženo, teploty se pohybovaly okolo 5 °C. Většinou jsme byli v klubovně, ale chvíli strávili i venku.

Tentokrát jsme se sešli v komorním počtu. Sam přečetl dnešní příběh (o panu Pechovi) a vydali se ven, kde jsme poznali »nové vybavení uzáku«. Příští použití určí splnění dnešního úkolu.

Po návratu v klubovně kompletovali »zprávu na kostkách«. Výsledkem bylo, že příště se pokusíme přesunout do časů, kdy v místě Moldánkovských věží stála osada Vikingů.

Potom, jako na každém konci roku jsme se věnovali zlepšení oddílové dovednosti zvané čtverky (vázaní jednoho druhu uzlu 4-krát za sebou — a to na čas). Po zopakování několika druhů uzlů jsme na čas vázali ambulatní »4«. Většina si čas získaný v minulosti dokázala zlepšit.

V poslední části se každý změnil na chvíli na čarodějnici a sehráli jsme »trhání sukýny«.

Před závěrem jsme si rozdali »nové číslo« oddílového časopisu. Potom jsme uklidili, sbalili si věci se a vydali se k domovům...

20. 11. — bylo aprílové počasí, sněžilo i svítlo slunce. V čase schůzky bylo zataženo, ale teplo. Chvíli jsme strávili venku, ale většinu času byli v klubovně.

V obvyklém počtu jsme si vyslechli dnešní příběh (o první cestě) a potom se vydali ven, kde se minule nejlepší »vydal na první cestu«. Po přesunu jsme se vydali najít pomůcky pro následující měření sil.

Hledání netrvalo dlouho a po návratu v klubovně kompletovali jsme ve dvojicích »souboje s meči a štíty«. Někteří měli díky své výšce jistou nevýhodu, ale nakonec vše zvládli.

Potom přišly na řadu čtverky. Poprvé přítomní si věnovali zopakování několika druhů uzlů a potom jsme na čas vázali »rybařičkové »4««. Mnozí si zapsali svůj první čas do dlouhodobých tabulek, nebo si zapsali čas lepší.

V další části jsme zařadili hru »seřad' sirky«. Po přípravě potřebných, stejně vybavených, krabiček jsme na pořadí jednou rukou vkládali sirky do krabičky.

Před závěrem jsme si rozdali »pozvánku na oddílový sraz«. Potom ještě zahráli tři kola »lodního démona«, uklidili, sbalili si věci vydali se k domovům...

WEB: www.oceti.cz/sihasapa/
vyšlo: 27. 11. 2024

Ilustrace: Testérka fotky: Canon G7X
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

MOLDÁNKOVSKÉ VĚŽE

PAN PECH – UČITEL DĚJEPISU

Byl jediný z učitelů, kterého jsme nesledovali při minulém pátrání. Vzpomněli jsme si však, že jeho hodiny začali být najednou jakési zajímavější.

Zkusili jsme na něj tedy ve věci lžičky udeřit. Zpočátku jsme se radovali, protože pan Pech byl najednou nejistý a po rázném obvinění řekl: „Vymáčkli jste to ze mě! Přiznávám se!“

Ale poté co jsme pokračovali tím, že je to on kdo ukradl školní lžičku, okamžitě řekl: „To jsem samozřejmě neudělal.“

A pak na naši otázku, k čemu se tedy přiznal. Dozvěděli jsme se nečekanou zprávu o stroji, který mu odkázal o posledních prázdninách zesnulý pan Element.

Následně nás se stroji zavedl a sdělil nám základní informace o tom, jak stroj pracuje.

OSADA VIKINGŮ

To bylo místo, na které jsme se pomocí stroje vydali na další pátrání, jelikož jsme si vzpomněli na Vikinga, kterého jsme viděli, když jsme se vraceli z běhu na Psi špici.

Když jsme na místo dorazili, prohlédli jsme blízké okolí na vzali si nalezené helmy, štíty a meče.

Potom jsme se postupně zúčastnili soubojů s vikiny, ale protože se jich k nám blížilo stále více, a my nezjistili nic co by nám pomohlo v nalezení školní lžičky, vydali jsme se zpět ke stroji, abychom se vrátili zpět do našeho času. Jen se nám (alespoň některým) honilo hlavou, jak vlastně nastavil hodiny, abychom se správně vrátili...

CO SE STALO

O VÍKENDU 22. - 24. LISTOPADU PROBĚHL PODZIMNÍ ODDÍLOVÝ

SRAZ. TÉMA BYLO INSPIROVÁNO PŘÍBĚHEM RAYA A POSLEDNÍ DRAK.

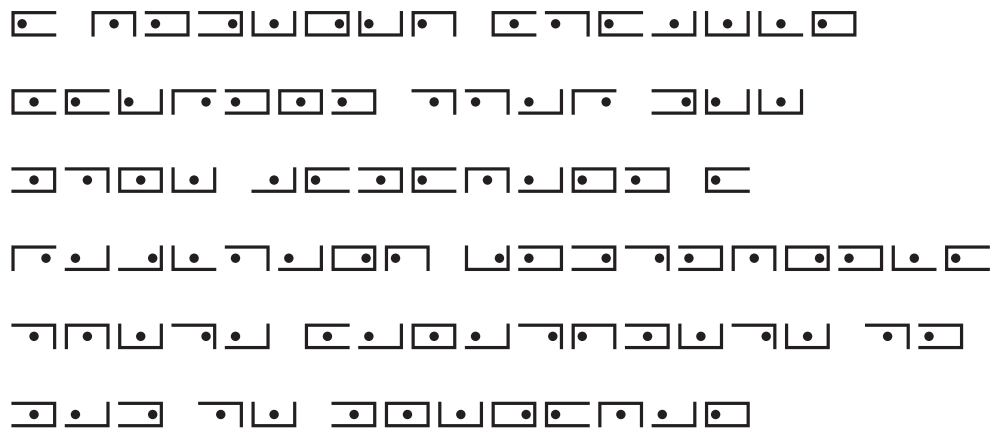
SEZNÁMILI JSME SE S RAYOU A HISTORIÍ JEJÍHO ŽIVOTA. ZAŽILI JSME BOJOVNÍKY, ČARODĚJKY I NEBEZPEČNÉ DRŮNY.

V ÚKOLECH, KTERÉ NA NÁS ČEKALY JSME NEJDŘÍVE OŽIVILI DRAČICI ŠÍSŮ, A PAK POSTUPNĚ ZÍSKALI PĚT ČÁSTÍ DRAKOKAMU A NAKONEC SE NÁM PODAŘILO ZACHRÁNIT „NÁŠ SVĚT“ JMÉNEM KUMANTRA. SVĚT VE KTERÉM VŠECHNY NÁRODY ŽILI SPOLEČNĚ V MÍRU, PROTOŽE DOKÁZALY SPOJIT SÍLY A NAUČILI SE VYŘEŠIT SVÉ SPORY NALEZENÍM SPOLEČNÝCH ZÁJMŮ A DOMLUVOU.

NĚCO NA BEDNU...

Zdravím všechny luštitelé. Dnes šifra. Vyluštěte a odpovzte na otázky.

řešení pošlete na adresu: sihasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: » ve hře Ostrov má každý 10 panáčků nejvyšší hodnota je »6«

LISTOPAD								
BODOVÁNÍ								
pořadí	jméno	6.11.	13.11.	s437	20.11.	s438	řvorňka	celk
1.	Sam	9	9	3	9	-	8	38
2.	Seba	7	8	3	6	3	8	35
3.	Honza	6	7	3	4	1	7	30
4.	Damián	8	8	-	7	-	-	23
5.	Kuba	10	-	-	10	-	-	20
6.	Petr	8	-	-	8	-	-	16
7.	Lukáš	7	-	-	5	-	-	12
8.	Vašek	5	-	-	5	-	-	10
9.	Matěj	6	-	-	-	-	-	6
10.	Kája ml.	-	-	-	-	-	-	-
11.	Kája	-	-	-	-	-	-	-
12.	Maťo	-	-	-	-	-	-	-